

บุญทวี ดวงโพธิ์ศรี 2553: การประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วม บริเวณ
ป่าสงวนแห่งชาติภูเขาควาย: กรณีศึกษา บ้านหาดไคร้ เมืองท่าพระบาท แขวงบริคำไซ สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยประชาชนลาว ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วนศาสตร์ชุมชน) สาขาวนศาสตร์
ชุมชน โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์มณฑล จำริญพุกฤษ, Ph.D. 121 หน้า

การศึกษาการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วมบริเวณป่าสงวนแห่งชาติภูเขาควายครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงสำรวจพื้นที่ที่ใช้แบบประเมินและสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อศึกษาความต้องการและความพร้อมของชุมชนในการบริหารจัดการและการให้บริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของชุมชนที่มีต่อแผนการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนมีส่วนร่วม การประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและความต้องการและความพร้อมของชุมชน ดำเนินการโดยใช้แบบประเมินและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 75 คน วิเคราะห์จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ทางสถิติ ได้แก่ ค่าสูงสุดต่ำสุด ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย นอกจากนี้ได้ตั้งสมมติฐานและทดสอบโดยการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การศึกษาสภาพพื้นที่ตามเกณฑ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 4 ประการนั้น ซึ่งให้เห็นว่าพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในระดับร้อยละ 61 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับดีสำหรับการพัฒนา นอกจากนี้การสัมภาษณ์ได้ช่วยสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการวางแผน ซึ่งได้ศึกษาความต้องการและความพร้อมของท้องถิ่น ผลแสดงให้เห็นว่าความความต้องการและความพร้อมของท้องถิ่นในด้านที่พักอาศัย เช่น การให้บริการโฮมสเตย์ เท่ากับ 3.44 (ระดับดีที่สุด) และ 2.69 (ระดับดี) การให้บริการมัคคุเทศก์ เท่ากับ 3.51 (ระดับดีที่สุด) และ 3.03 (ระดับดี) การให้บริการค้าขายสินค้าแก่นักท่องเที่ยว เท่ากับ 3.19 (ระดับดี) และ 2.05 (ระดับปานกลาง) ตามลำดับ

การประเมินความคิดเห็นด้านกิจกรรมความต้องการความช่วยเหลือจากรัฐบาลในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยผลของระดับความคิดเห็นทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเหมือนกันแต่ค่าเฉลี่ยรวมมีความแตกต่างกัน คือ ความต้องการสนับสนุนเกี่ยวกับที่พักเท่ากับ 2.00 ความต้องการสนับสนุนด้านการเป็นมััคคุเทศก์เท่ากับ 2.00 ความต้องการสนับสนุนด้านสิ่งก่อสร้างพื้นฐานเท่ากับ 2.01 และความต้องการสนับสนุนด้านการค้าขายเท่ากับ 2.00 และสุดท้ายผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ เพศกับความพร้อมในการให้บริการเป็นมััคคุเทศก์

ลายมือชื่อผู้ผลิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Boonthavy Douangphosy 2010: Participatory Assessment of Ecotourism Potential at Phou Khao Khouay National Protected Area: A Case Study of Hatkai Village, Thapabad District, Bolikhamxai Province, Lao People's Democratic Republic. Master of Science (Social Forestry), Major Field: Social Forestry, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Assistant Professor Monton Jamroenprucksa, Ph.D. 121 pages.

This study of Participatory Assessment of Ecotourism Potential at Phou Khao Khouay National Protected Area (PNPA) uses an area assessment technique and community interviews as the key tools to achieve the study objectives: to assess the potential of the area for ecotourism establishment; to examine the local needs and readiness of community to participate in this ecotourism management; and to examine factors affecting the opinions of community participation in ecotourism plan. To assess the potential for ecotourism, community readiness of 75 respondents were obtained by interview. The responses were then analyzed statistically, using maximum, minimum, percentage, and mean values. In addition, hypotheses were developed and tested using the Chi-square analysis technique in order to determine relationships between variables.

The site assessment using four ecotourism criteria showed 61% suitability, which was considered to be relatively positive regarding the decision for development. In addition, the interviews to promote community participation in the ecotourism plan were also used to assess the local needs and readiness. The results for local needs and readiness respectively, were 3.44 (highest level) and 2.69 (high level) for lodging facilities, such as home stays, 3.51 (highest level) and 3.03 (high level) for tour guides and 3.19 (high level) and 2.05 (medium level) for event services for tourists, such as the provision of souvenirs and cultural gifts.

Furthermore, the study determined that the need for government support in four activities was at the medium level, but the values were different. The results showed an average of 2.00 for accommodation (home stays), 2.00 for tour guides, 2.01 for infrastructure development, and 2.00 for the provision of goods and services. Finally, the results of hypothesis testing on statistical significance at the 0.05 level indicated no significant difference in responses based on gender and readiness of tour guides service.

Student's signature

Thesis Advisor's signature